

OVOCE BOŽÍCH SLUŽEBNÍKŮ

(1 .TESALONICKÝM 2,1-8)

Jan Suchý, Ústí nad Labem, 16. června 2025

Milostí Boží jsem to, co jsem, a milost, kterou mi prokázal, nebyla nadarmo; více než oni všichni jsem se napracoval – nikoli já, nýbrž milost Boží, která byla se mnou.

1 Korintským 15,10

I. ÚVOD: RADOST SLUŽEBNÍKA EVANGELIA

Pokoj vám, milé sestry i bratři, v Kristově jménu! Milost všem, kdo dnes přišli, aby vzdali čest Bohu a nechali se vyzbrojit Božím slovem pro svůj život. Otevíráme dnes znovu společně v našich Biblích první list Tesalonickým. Je to list napsaný mladé církvi vzniklé ze služby Pavla, Silvana a Timotea během jejich druhé misijní cesty, jak máme zaznamenáno v knize Skutků apoštolských kap. 17. Pán Bůh v Tesalonice zasáhl srdce mnohých lidí – židů i pohanů. Veliké věci udělal Bůh v tomto městě. Ve městě plném modlářství. Byli tu nábožní židé, kteří uctívali jediného Boha, ale bez pravého poznání. Někteří byli horliví pro Boha, ale chtěli se k němu dostat vlastní spravedlností. O takových židech, jako byli ti v Tesalonice, apoštol Pavel píše, že jsou:

- ... plni horlivosti pro Boha, jenže bez pravého poznání. 3 Nevědí, že spravedlnost je od Boha, a chtějí uplatnit svou vlastní; proto se spravedlnosti Boží nepodřídili. (Ř 10,1-2)

Je to v principu úplně stejné dnes v tomto městě. Lidé mohou být velmi náboženští, jejich život může být týden co týden naplněný zbožností. Každou neděli je ten člověk v kostele, odříkává tam předepsané modlitby, dává ze svého majetku církvi. Ale jestliže nevyznává Ježíše Krista, Božího Syna za svého Spasitele, který zadarmo dává člověku jeho spravedlnost a nemá jej za svého Pána, nic mu to neprospěje. V Tesalonice mimo komunitu židů žili ale především Řekové, tedy pohané, kteří naplnili svůj život uctíváním model. Když apoštol Pavel odešel z Tesaloniky a přišel do Athén, jiného řeckého

města, kde čekal na své spolupracovníky, našel v něm úplně stejnou modloslužbu. A popisuje to takto:

- *Sk 17:16 Zatím na ně Pavel v Athénách čekal; když shledal, kolik modlářství je v tom městě, velmi ho to znepokojovalo.*

O jejich náboženském zápalu říká:

- *Sk 17:22 Pavel se tedy postavil doprostřed shromáždění na Areopagu a promluvil: "Athéňané, vidím, že jste v uctívání bohů velice horliví.*

Stejně jako židé v Tesalonice byli horliví v uctívání Boha, ale bez pravého poznání, bez Ježíš Krista, stejně tak i řečtí pohané byli horliví ve svém náboženství plném model. Apoštol Pavel všem těmto lidem přináší stejnou zprávu: Před Bohem neobstojí nikdo, kdo není svatý, jako On je svatý. Naše vlastní spravedlnost je jako špinavé oblečení, nejsme čistí. Ale Bůh dal proto svého jediného Syna, Ježíše Krista, abychom mohli získat Jeho spravedlnost, a tak obstáli před Bohem, až nás bude soudit. Čiňte pokání ze svých vin a věřte Ježíši Kristu, že jeho oběť na kříži přinesla smíření s Bohem i vám. Někteří ze židů se dali přesvědčit a také velmi mnoho Řeků (SK 17,4). Boží milost udělala skrze kázání evangelia v Tesalonice nádherné dílo: přivedla mnoho lidí k pokání a k víře v Pána Ježíše. Uvěřili, že umíral na kříži za jejich viny a vírou přijali Kristovu spravedlnost. A Duch svatý je nyní vede k činné víře, usilovné lásce a vytrvalé naději, kterou mají v Pánu Ježíši. Od prázdného náboženství a od model se obrátili k Bohu, aby sloužili Bohu živému a skutečnému ve víře v Ježíše. Zajatci hříchu byli vyvedeni z duchovní temnoty, ve které vládne ďábel, aby dovedl své otroky do věčného odsouzení a nebyl v něm sám. Ale Bůh je probudil k životu a přenesl je ze tmy do svého podivuhodného světla, do království svého Syna, do světla. (Kol 1,13) Poznali Boží lásku v odpuštění hříchů a přijali dar věčného života. Nyní chodí v pokoji s Bohem a v radosti Ducha svatého. Bratři a sestry, od doby vzniku Tesalonické církve se lidská srdce vůbec nezměnila. Lidé jsou dnes stejní modláři, jako byli tenkrát. Zrovna tak dnes jsou přesvědčení, že obstojí pro svou vlastní spravedlnost. Ať jsou to náboženští lidé, navštěvující pravidelně kostely anebo lidé, kteří tvrdí, že v nic nevěří, a tak jsou sami sobě bohem. Oboje je modloslužba, protože pravým králem je Kristus! Tak co nás učí Duch svatý v prvním listě Tesalonickém? Toužíme po tom, aby i v našem městě Pán vylil svou milost a přivedl mnohé lidi k víře v Pána Ježíše. Chceme vidět, jak se ve tmě světa rozsvěcí světla dalších obrácených lidí, kteří milují Krista a posvěcují se a žijí pro Jeho slávu?

Jako když se s přicházející nocí na tmavé obloze postupně objevují další a další hvězdy, až je ta černota zalitá září hvězd, které nejde ani spočítat? To jsou naše modlitby, modlitby doma za zavřenými dveřmi, to se musí stát modlitbou sboru ve společném zápase za evangelium! Tak co se stalo, že do Tesaloniky přišlo slovo evangelia v moci Ducha svatého a velmi mnoho lidí jej přijalo? Jak se to může stát i dnes? K čemu nás, Kristem Ježíšem vykoupené Boží děti, vede oddíl 1Te 2,1-8? Ta první věc je: vede nás k odvaze pravých služebníků.

II. ODVAHA PRAVÝCH SLUŽEBNÍKŮ (v. 1-2)

A. Boží služebníci se radují z ovoce evangelia

Pavel píše:

- *1 Sami víte, bratří, že náš příchod k vám nebyl marný.*

Příchod apoštola Pavla, Silvana a Timotea nebyl marný: podívejte se, jak nádherné ovoce přináší evangelium v Tesalonice! Pán Bůh je velmi povzbudil svým dílem v Tesalonice. Ještě po týdnech, měsících a letech bude jejich srdce naplněné vděčností Pánu za to, že mohli mít podíl na práci evangelia v srdcích množství nově obrácených lidí v Tesalonice. A tak první otázka, kterou tu máme před očima, je nasnadě: komu Pán Bůh dává radost z ovoce evangelia. Kdo se raduje, když vidí další lidi osvobozené od otroctví hříchu a smrti vírou v Krista k životu ve spravedlnosti a lásce Boží? Jedině těm, kdo sami poznali Boží lásku v odpuštění svých vin. Ještě jsi si nepřiznal, že bez Boží milosti jsi naprosto ztracený. Dneska, zítra i po celou věčnost? Pochopil jsi ve svém srdci, že opravdu nejsi dostatečně dobrý člověk, aby ses mohl bez úhony postavit před živého Boha, který pro svou svatost je žár spalující? Už jsi se utekl vírou ke Kristu Ježíši, který jediný má moc zbavit tě důsledků tvé nesvatosti a vysvobodit tě z věčného odsouzení? Už jsi činil pokání a věříš evangeliu? Jestli můžeš říct jasné: Ano!, pak je pro tebe připravená stejná radost jako pro Pavla, Silvana a Timotea. Ale jestli ne, utíkej nejprve ke kříži Ježíše, padni na kolena a ztrať svůj život pro Krista! Patříš-li Kristu, pak je pro tebe připravená radost z evangelia! Můžeš mít na něm podíl, protože Pán volá do služby evangeliu každé své dítě.

- *Mt 5:16 Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.*

A přece to není samozřejmost. Bůh do Tesaloniky poslal služebníky, které nejprve budoval, a to skrze zkoušky.

B. Budování Božích služebníků skrze zkoušky

- *2 Víte také, jak jsme předtím ve Filipích trpěli a byli pohaněni; a přece nám náš Bůh dal odvahu hlásat vám, přes mnohý těžký zápas, evangelium Boží.*

Co se stalo před příchodem Pavla a jeho spolupracovníků do Tesaloniky? Najdeme je v 16. kapitole knihy Skutků ve Filipis. První město v Evropě, kde Pavel zvěstuje evangelium. Říkáme si: jaká to pocta! Staletí si o tom lidé čtou v Písmu a vyprávějí. Miliony lidí byli a jsou vděční za Boží milost, která skrze Filipis došla až k nim. Ale pro Boží dělníky, Pavla, Silase a Timotea to nebylo všechno tak nádherné! Když evangelium začalo měnit život lidí ve městě, neradovali se z toho všichni. Když šlo o peníze, přestali se někteří ovládat. Chytili Pavla a Silase a vlekli je na náměstí. Pro evangelium přišlo pohanění, protože je přede všemi svlékli, když z nich nechali soudcové strhat šaty. To bylo veliké ponížení a ostuda pro učedníky Pána Ježíše. A pak přišlo i tělesné utrpení. Nechali je zbičovat, a nakonec skončili kvůli evangeliu ve filipském vězení, s nohama v kládě. Ale nic z toho je nakonec nevedlo ke kapitulaci. Že by raději utekli pro to protivenství, utrpení a ostudu od služby evangeliu. Z Boží milosti to vedlo k odvaze k dalšímu zvěstování evangelia. Kde se taková odvaha bere? Druhý verš nám říká, že to je Boží dar. Ale tím to nekončí. Zjevně Bůh dává odvahu lidem do určité situace. Pokud by apoštol seděl v pohodlném křesle v obývací místnosti a všichni okolo by se na něj usmívali, nepotřeboval by tuto odvahu. Ale taková odvaha se rodí uprostřed zkoušek. Odvaha riskovat vlastní reputaci a zdraví pro evangelium pochází z jednoho jediného: kdo poznal moc evangelia, kdo byl sám přemožen Boží milostí, která odpouští hříchy a z Božích nepřátel dělá Boží děti, ten nachází odvahu v evangeliu, které sám zná. Taková odvaha je po ruce každému, kdo byl Kristem obmyt. Ta odvaha roste úměrně s důvěrou Bohu. On tě posílá dělit se s dalšími o evangelium, u něj hledej, u něj pros o odvahu. A on ji v tobě posílí. Taková odvaha vydá svědectví i před vládci země, jako ji poznali Petr a Jan, když vyznali před představiteli židů,

- *Sk 4:12 V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni."*

Vedoucí židů jim pohrozili. Mladá církev se však začala modlit:“

- *29 Pohleď tedy, Pane, na jejich hrozby a dej svým služebníkům, aby s odvahou a odhodlaně mluvili tvé slovo;*
- *31 Když se pomodlili, otřáslo se místo, kde byli shromážděni, a všichni byli naplněni Duchem svatým a s odvahou mluvili slovo Boží.*

Prosili o odvahu a dostali ji.

C. Důsledek odvahy Božích služebníků

Ve Filipis prožili učedníci Ježíše utrpení a pohanění od pohanů; v Tesalonice potom další učedníci zažili utrpení z rukou jak pohanů, tak i náboženských židů. Zjevně společný nepřítel spojuje i nepřátele, jak židy, tak i pohany proti učedníkům Pána Ježíše. Utrpení pro evangelium bude přicházet jak od vlastních, tak i od cizích. Hledejme pomoc a odvahu u Pána. On ji dává. Podívejte se, co se stalo, když Bůh daroval odvahu Pavlovi a ostatním, hlásat přes mnohý těžký zápas evangelium Boží (v. 3). Mnozí se v Tesalonice stali příkladem víry pro další lidi. Evangelium, kterému uvěřili, se od nich samotných šířilo zase dál a dál, po celém kraji, po celé Makedonii a dál. Odvrátili se od prázdného způsobu života k pravdě a začali sloužit živému Bohu. Ti samí lidé se stali Pavlovou chloubou a slávou a radostí před Pánem Ježíšem. (2,20)

- *Joz 1:6 Posilni se a buď odvážný*

Vždycky budou lidé, kteří budou zpochybňovat zvěst evangelia a také budou lidé, kteří budou útočit na služebníky, kteří evangelium nesou. Budou útočit na jejich charakter, způsob zvěstování, na jejich motivy. Pavel, Timoteus a Silvanus to zažili na každém místě, kde zvěštovali Krista. Protože evangelium dráždí ty, kteří jdou do záhuby a vidí, že někdo jiný záhubě uniká vírou v Krista. Jaké útoky zakusili první učedníci Pána? A přesně takové zakusíme i my, když budeme věrní Bohu a evangeliu.

D. Poselství Božích služebníků

- *3 Naše poselství nepochází z omylu ani z nekalých úmyslů, ani vás nechceme podvést.*

Poselství, které přinesli do Tesaloniky. Evangelium. Jaké je evangelium? Co působí, co dělá? Odkud se vzalo? Pro to poselství, které přinesli, Pavel použil slovo paraklésis. V Novém zákoně ho najdeme použité ve významech, které se částečně překrývají. Někdy to znamená povzbuzování, jindy napomínání, a ještě jindy útěchu. Máme krásné vysvětlení tohoto slova paraklésis ve Sk 13,15-41. Pavel a Barnabáš přišli do Pisidské Antiochie do synagogy.

- *Sk 13:15 Po čtení ze Zákona a Proroků vybědli je představení synagógy: "Bratří, máte-li slovo povzbuzení, promluvte k lidu."*

To je naše „paraklésis“, zde povzbuzení. A skutečně, Pavel vypráví všem v synagoze, jak Bůh jednal s izraelským národem skrze Mojžíše, Jozue, soudce, krále Saula, Davida. Jak z jeho potomstva dal Izraeli podle svého slibu Spasitele – Ježíše. A pak je povzbudil, že to je dnes slovo pro ně, pro jejich spásu:

- *32 My vám přinášíme radostnou zprávu, že slib, daný našim praotcům, 33 splnil Bůh nám, jejich dětem, a vzkřísil Ježíše;*

Pak je ale také nabádá a napomíná:

- *40 Střezte se proto, aby vás nepostihlo, o čem se mluví v Prorocích: 41 Vy, kteří mnou pohrdáte, otevřte oči, zděste se a dejte se na útěk, protože já učiním ve vašich dnech něco, čemu nikdy neuvěříte, když vám to bude někdo vypravovat.*

Viděli jsme tedy význam slova paraklésis jak povzbuzuje, nabádá a napomíná. Ale úplně nejčastějším významem v Novém zákoně je útěcha, a dokonce v 2Te 2,16 potěšení.

- *2Te 2:16 Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději,*

Do tmy světa přinášíme lidem v evangeliu dobrou naději a věčné potěšení.

III. OVOCE OSVĚDČENOSTI PRAVÉHO SLUŽEBNÍKA (3-7A)

Lidé ale ze své zkažené přirozenosti nechtějí přijít ke světlu.

- *J 3:19 Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé.*

Proto budou dělat všechno proto, aby nepustili světlo do svého života. Budou útočit na zprávu, kterou jim Boží služebník nese – na evangelium a budou také

útočit na Boží služebníky: budou zpochybňovat vaše úmysly i charakter. Ale nebojte se, Pán Bůh je milostivý a dává lidem svou milost i dnes. Má tu své vyvolené, které skrze službu svých služebníků přivede ke světlu.

- *J 3:21 Kdo však činí pravdu, přichází ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu."*

To je jistota, která nás uschopňuje sloužit evangeliu i přes všechny překážky.

Na co tedy budou nevěřící lidé útočit?

Naše evangelium nepochází z omylu

Evangelium, které neseme lidem, stojí a padá s pravdou. Mluví pravdu o Bohu, o člověku, o hříchu i touze po spravedlnosti, kterou v sobě máme jako stvoření k Božímu obrazu. Neexistuje možnost, že by v evangeliu byla lež. Protože evangelium je dobrá zpráva od Boha, který je sám pravda. Kdo evangelium okusí, kdo Kristu uvěří, toho pravda osvobodí. Naše jistota a náš pokoj je v tom, že evangelium je pravda. Nemusíme se bát.

Ani z nekalých úmyslů

Nekalé úmysly – tento výraz je v Písmu spojen buď s morálním podvodem nebo s tělesným sexuálním hříchem.

Tak žijí pohané bez Krista.

- *Ef 4:17-19 To vám říkám a dotvrzuji jménem Páně: nežijte tak, jako žijí pohané podle svých marných představ. 18 Mají zatemnělou mysl a odcizili se Božímu životu pro svou nevědomost a zatvrzelé srdce. 19 Otupěli, propadli bezuzdnosti a s chtivostí dělají hanebné věci.*

To jsou ty hanebné věci, nekalé úmysly. To jsou nečisté skutky těla, kdy lidé podvádějí jeden druhého, manželé manželky a naopak, mají milenky a milence. A Pavel říká: neneseme vám evangelium, abychom se dostali do něčí postele.

- *1K 6:9-11 Což nevíte, že nespravedliví nebudou mít účast v Božím království? Nemylte se: Ani smilníci, ani modláři, ani cizoložníci, ani nemravníci, ani zvrácení, 10 ani zloději, ani lakomci, opilci, utrhači, lupiči nebudou mít účast v Božím království. 11 A to jste někteří byli. Dali jste se však obmýt, byli jste posvěceni, byli jste ospravedlněni ve jménu Pána Ježíše Krista a Duchem našeho Boha.*

Pro Božího služebníka není místo pro takové nekalé úmysly. Evangelium očišťuje tvé svědomí a Duch Boží v novém srdce tě vede také k čistotě ve vztazích s druhými.

Ani vás nechceme podvést

Boží služebník nehledá svůj prospěch, aby z toho, komu zvěstuje, měl zisk. To dělají falešní učitelé

- *2Pt 2:3 Ve své hrabivosti budou vám předkládat své výmysly, aby z vás těžili. Soud nad nimi je už připraven a jejich zhouba je blízka.*

Bůh nás vyzkoušel

- *4 Bůh nás uznal za hodné svěřit nám evangelium, a proto mluvíme tak, abychom se líbili ne lidem, ale Bohu, který zkoumá naše srdce.*

Ne, že by si Pán řekl: to je ale šikovný chlapík, ten Pavel. Je hoden, abych ho povolal do služby. Ne vždyť ta způsobilost ke službě není z nás, je to Boží dar. On nás učinil způsobilými sloužit nové smlouvě. (2K 3:5-6) Bůh doslova vyzkoušel Pavlovo srdce. To je lepší překlad. Ne že by jej neznal, vždyť mu dal sám nové srdce místo starého, kamenného. (Eze 36,26) Ale skrze zkoušky se pozná, zda jej Pavel nezatvrzuje, ale posvěcuje. Ve zkouškách vyplavává na povrch, co v srdci skrýváme. Jestliže své hříchy vyznáváme a opouštíme, Bůh nás tak vychovává pro službu a posvěcuje. Jak vypadá Pavlova služba lidem? Nedělá ji pro svou slávu u lidí, ale aby se osvědčil před Bohem a přinesl Bohu slávu mezi lidmi, když se obrátí.

Nikdy nesáhl k lichocení

- *5 Nikdy, jak víte, jsme nesáhli k lichocení, ani jsme pod nějakou záminkou nebyli chtiví majetku – Bůh je svědek!*

Je svůdné chtít vypadat u lidí dobře – dělá nám to dobře, když nás druzí chválí. A to je v pořádku, pokud to ale není za cenu, že by byla obětována pravda.

- *Gal 1:10 Jde mi o přízeň u lidí, anebo u Boha? Snažím se zalíbit lidem? Kdybych se stále ještě chtěl líbit lidem, nebyl bych služebníkem Kristovým.*

Pavel byl v předtím, než se dostal do Říma, vězněn v Cesareji. Možná by nemusel strávit dva roky ve vězení, kdyby jen trochu „ohnul“ svou výpověď před místodržitelem Félixem. Ale Pavel nesáhl k lichocení, ale zvěstoval všem přítomným u soudu pravdu evangelia, zvěstoval jim Krista. Kolikrát za tu dobu mohl svědčit lidem okolo na místodržitelském dvoře? Mnohokrát. A tak se evangelium rozneslo i v těchto kruzích. To proto, že se jeden křesťan držel pravdy a chtěl obstát před Bohem, místo před lidmi.

Nešlo mi o majetek

- *Sk 20:33-35 Od nikoho jsem nežádal stříbro, zlato ani oděv. 34 Sami víte, že tyto mé ruce vydělávaly na všechno, co jsem potřeboval já i moji společníci. 35 Tím vším jsem vám ukázal, že máme takto pracovat, pomáhat slabým a mít na paměti slova Pána Ježíše, který řekl: 'Blaze tomu, kdo dává, ne tomu, kdo bere.'*"

Ani o slávu u lidí

- *6 Také jsme nehledali slávu u lidí, ani u vás, ani u jiných; 7 ač jsme mohli jako Kristovi poslové dát najevo svou důležitost,*

Farizeové hledali slávu u lidí, modlili se na nárožích, Boží služebník hledá slávu u Boha. A slavné na tom všem je, že Boží služebník by na to vše měl právo! Lidé mají přece obživu ze své práce. Ten, kdo zvěstuje evangelium má také právo být z té služby živ. Má právo mít úctu u lidí, vždyť je to vyslanec Kristův! Na to všechno má služebník Kristův právo. Ale Pavel vyjadřuje so je v srdci Božího služebníka:

- *1K 9:15 Já jsem však ničeho z toho nepoužil. Nepíšu o tom proto, abych se toho dožadoval. To bych raději umřel hladem, než aby mne někdo zbavil této chlouby!*

To je charakter Božího služebníka. Je jiný, než by si svět přál. Je jiný, z Boží milosti a Boží mocí v nás. Jaký je cíl služby Božího služebníka?

IV. CÍL SLUŽBY PRAVÉHO SLUŽEBNÍKA (7B-8)

- *7 byli jsme mezi vámi laskaví, jako když matka chová své děti. 8 Tolik jsme po vás toužili, že jsme vám chtěli odevzdat nejen evangelium Boží, ale i svůj život. Tak jste se nám stali drahými!*

Už jsme viděli, že Pavel nehledal slávu u lidí, ale u Boha. Držel se pravdy a pravdu evangelia nesl lidem, i když jim nebyla vždycky příjemná. Ale to neznamena, že Boží služebník má tvrdé srdce k lidem. Rozumí, že je to naopak pravda, která je projevem lásky k člověku. Protože Boží služebník miluje ty, kterým slouží evangeliem a přeje jim to nejvyšší dobro. Proto jim nese dobrou zprávu. Byli jsme mezi vámi laskaví, něžní (CSP). Téměř se nedostává slov. A tak nám dává příklad, který všichni dobře známe. Všichni máme matku, proto ten příklad známe. A většina žen jej zná dvojnásob, také jako matky svých dětí.

Jak maminka chová své děti?

Obvykle maminka dělá všechno pro blaho svého dítěte. A to bez ohledu na sebe, na své pohodlí. Nevadí, že nebude pořádně v noci spát, hlavně že může utěšit, nakrmit a uspínat své děťátko. A ráno znovu – bude dělat všechno co je třeba, aby dítě bylo umyté, mělo čisté oblečení, bylo v čisté postýlce. I když je unavená, půjde s ním do kočárku na procházku, aby bylo na čerstvém vzduchu. A když onemocní, je ochotná u něj bdít i celou noc. Touží po tom vidět své dítě prospívat, dobře růst. Nezačne se za něj modlit až když dítě rozumí slovům. Ne, modlí se neustále. Ale bude ho pomalu ale jistě učit o Pánu a Spasiteli Ježíši. Chce mu odevzdat evangelium a kdyby to bylo možné i sama sebe, aby uvěřilo Pánu. Tak pravý Boží služebník miluje ty, kteří se znovunarodili skrze jeho službu zvěstování evangelia. Korintským Pavel píše:

- *2K 7:3 ... vždyť jsem vám už dříve řekl: Máte v mém srdci takové místo, že jsme spolu spjati ve smrti i v životě.*

Ano, lidé, kterým Pavel přinesl evangelium a oni uvěřili, stali se mu tak drahými, že by pro ně dal i svůj život. Kdyby to bylo jen možné, udělal by to. Udělal by to i pro svůj národ.

- *Ř 9:3 Přál bych si sám být proklet a odloučen od Krista Ježíše za své bratry, za lid, z něhož pocházím.*

Bratři a sestry, říkáme, že milujeme Boha. A apoštol Jan vysvětluje, co taková láska k Bohu znamená.

- *1J 4:19-21 My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás. 20 Řekne-li někdo: "Já miluji Boha", a přitom nenávidí svého bratra, je lhář. Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí. 21 A tak máme od něho toto přikázání: Kdo miluje Boha, ať miluje i svého bratra.*

Podvodní zvěstovatelé jsou vlci. Nemilují Boží stádo, ale chtějí ho trhat. Vy jste Boží služebníci, když milujete Boží církev, Boží děti. K její službě nás všechny Pán povolal. K takové službě vás také vyzbrojuje. Bůh vám dává vše, co k takové slavné službě potřebujete. Dáte mu i vy vše, kým jste a co máte, abyste mu sloužili? Zakončíme náš pohled do Písma modlitbou.

- *Ef 3:14-21 Proto klekám na kolena před Otcem, 15 od něhož pochází každý nebeský i pozemský rod, a prosím, 16 aby se pro bohatství Boží slávy ve vás jeho Duchem posílil a upevnil 'vnitřní člověk' 17 a aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích; a tak abyste zakořenění a zakotvení v lásce 18 mohli spolu se všemi bratřími pochopit, co je skutečná šířka a délka, výška i hloubka: 19 poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se prostoupit vší plností Boží. 20 Tomu pak, který působením své moci mezi námi může učinit neskonale víc, než zač prosíme a co si dovedeme představit, 21 jemu samému buď sláva v církvi a v Kristu Ježíši po všechna pokolení na věky věků! Amen.*